

DS-leder Avershus.

DIREKTIV OG MELDINGER

TIL ALLE DISTRIKTSTYRER
FRA SENTRALEKOMITEENS ARBEIDSUTVALG

Desember 1985

INNHold:

I.	Direktiv til DS om KK-året.....	s. 1
II.	Direktiv om arbeidet med 8.mars-86.....	s. 3
III.	Direktiv om arbeidet med 6-timersdag.....	s. 6
IV.	Retningslinjer for 1.mai-arbeidet-86.....	s.11
V.	Informasjon om RV-arbeidet.....	s.13
VI.	Neste gang.....	s.16

distriktet skal KK selges, hvilke nye arbeidsplasser, tettsteder, byer skal dekkes.

DS må sette en målsetting for hvor stor del av partiavdelingene som skal være igang med målretta og regelmessig KK-arbeid innen KK-konferansen i mai/juni.

Det bør stilles personlige målsettinger for hvert enkelt DS-medlem, for å oppnå forpliktende personlig ledelse av KK-arbeidet. De DSer som allerede har gjennomført diskusjonen om KK-året, foretar de nødvendige justeringer utifra det som blir lagt fram i denne rutina.

2. DSAU skal ha hovedansvaret for den "daglige" gjennomføringa av KK-året. DSAU må lede arbeidet i distriktet ved hjelp av KK-utvalg/KK-ansvarlig og org.utvalg/org.ansvarlig. KK-ansvarlig må trekkes med i DSAU-arbeidet. En forutsetning for en vellykka gjennomføring av KK-året er at arbeidet drives etter prinsippet om enhetlig ledelse ,og ett taktisk-politisk senter. Dette sentret må være DSAU.

3. Alle DSer skal ha en KK-ansvarlig, som har dette som absolutt hovedoppgave.

SKAU har fått opplyst at Tone
er KK-ansvarlig for deres DØ. Hvis dette ikke er korrekt, vær så snill og si fra til "KK-år-sentret" snarest, pr. tlf, og seinest innen 20.des.

4. KK-ansvarlig i DS innkalles til konferanse i mai/juni-86.
Her skal KK-året så langt oppsummeres og KK-arbeidet etter KK-året diskuteres. DS må legge opp sitt arbeid slik at KK-ansvarlig kan bidra på konferansen med så aktuelle og nøyaktige oppsummeringer som mulig.
5. KK vil arrangere et landsomfattende KK-lokalkorrespondentkurs i mai/juni. DS har ansvaret for å plukke ut 1 representant fra distriktet ,etter en vurdering av hvilken kamerat som best kan fylle oppgava som lokalkorrespondent for distriktet. Kameraten bør kunne ha oppgava i lengre tid.
Innkalling til dette kurset kommer i neste rutine.

6. Distriktet har følgende målsettinger for KK-året:

Vedlagt i eget brev !

II. DIREKTIV OM ARBEIDET MED 8.MARS 1986

(også utdelt på DS-lederkonferansen tidligere i høst).

8.mars -bevegelsen har stor betydning for kvinnekampen og klassekampen som en massebevegelse på størrelse med 1.mai-bevegelsen. Ifjor gikk rundt 15000 i tog og flere deltok på møter og arrangementer rundt dagen. Mange av disse folka har vi ikke ellers kontakt med i vårt daglige arbeid.

8.mars 1986 har spesiell betydning i forhold til partiplanen. Det er en utmerket anledning til å bygge ut vårt massearbeid, og til å bygge ut og styrke Kvinnefronten. Oppsummeringene fra 8.mars ifjor viste at mange steder sto i startgropa for KF.

2 steder ble det oppretta nye grupper umiddelbart ; mange steder var avhengig av prioritering fra partiets side. Dersom vi i år satser bevisst og planlegger fra starten ,skulle det være mulig mange steder. Det forutsetter systematisk jobbing med å trekke folk med i organisert diskusjon av paroldne og i det praktiske arbeidet. En 8.marskomite/gruppe kan også være et fint utgangspunkt for å reise diskusjon om KF-organisering på steder der det fra før fins uavhengig kvinnegruppe ,daghjemsaksjon e.l.

DS må starte diskusjonen om 8.mars så snart som mulig ,med utgangspunkt i dette skrivet og oppsummeringene deres fra i fjor. I TF står det en mer utfyllende artikkel om situasjonen i kvinnekampen og aktuelle paroleforslag

Vi mener det er viktig for DS å diskutere følgende saker:

1. Målsetting for antall tog og arrangementer i distriktet
Hvor skal det opprettes KF-gruppe i kjølvannet av 8.mars ?
-ev. underveis? Målsetting for verving av KF-medlemmer.
Hva krever det ?
2. Hvordan bevisst bygge ut basisen for 8.mars ? Hvem bør inviteres til å delta i 8.marskomiteene ? Hvordan styrke 8.mars som diskusjons og kampbevegelse ?
Der det er aktuelt: Hvordan unngå partidominans ? Hvordan svekke partienes innflytelse?
3. Diskuter spesielt viktige paroler i distriktet ,ev. paroler/områder det tidligere har vært problemer med.
Der det er aktuelt: Hvordan vinne fram med gode internasjonale paroler ? Er det riktig å reise diskusjonen om verneplikt for kvinner ?

4. Diskuter betydninga av at menn mobiliserer/mobiliseres til 8.mars. På hvilket grunnlag ?
5. Diskuter partiets ansvar og tiltak i partiet. Hvordan bruke 8.mars til å styrke lagas og hver enkelts massearbeid ? Konkrete målsettinger ?

I tillegg kommer diskusjonen om arbeidet med "ta 6-timersdag-aksjonen" på 7.mars (Se TF for okt.).

Noen synspunkter til enkelte av punkta:

Til pkt 2:

Dette er særlig viktig å diskutere raskt. Fordi mange steder automatisk inviterer de samma som sist ,uten diskusjon. Vår linje er at basisen for 8.mars skal være kvinneorganisasjoner og grupper i samarbeid med kvinner i alle typer miljøer og organisasjoner. Vi ønsker å bygge ut støtte fra klubber/foreninger, miljøbevegelsen, solidaritetsgrupper ,foreldreaksjoner osv. Men, vi ønsker ikke at 8.marstoga skal overtas av fagbevegelsen og bli faglige arrangement. Brede komiteer er ikke identisk med komiteer med alle partiet. I et kvinnekamptog er det sentrale at det er kvinner fra ulike miljøer, arbeidsplasser, erfaringer. Vi ønsker kvinner fra ulike partier med, men ikke 8.marskomiteer som i praksis blir representantskap for partiene. Idag inviteres alle partiene ,eller deres kvinneutvalg, til samarbeidet mange steder, noen steder domønerer de helt. Idag, fordi bl.a. KF står så sterkt i 8.mars-arbeidet, betyr det de fleste stedene ikke så mye for parolene. Mange steder godtar partiene parolevedtak på åpne møter. Samtidig fins det eksempler på at partier nedlegger veto mot bestemte paroler, og at viktige kvinnepolitiske saker blir stemt ned. I Skien prøvde Samorg å overta 8.mars-toget fra KF etter et års samarbeid. På sikt er partienes relative større innflytelse en farlig utvikling. 8.mars kan bli tannløse markeringer av saker alle partier er enige om på papiret , og kampen og massemobiliseringa dempes.

Endel steder er det derfor viktig å reducere partienes innflytelse. Den viktigste måten å gjøre det på, er å invitere andre med i samarbeidet; jenter/kvinner fra viktige arbeidsplasser, lesbiske jenter, pornoaktivister, kvinner som mangler daghjemsplass osv. En 8.marskomite kan godt bestå av både enkeltpersoner og representanter for organisasjoner og grupper. Enkelte steder velger også komiteen på åpent møte. Enkeltpersoner er

viktige, fordi 8.mars er ikke bare dagen til dem som har organisert seg ,men en kampdag for alle kvinner.

Å bygge ut 8.marskomiteer etter slike linjer er viktig alle steder. I tillegg er det vår viktigste taktikk for å redusere partienes innflytelse.

De fleste steder vedtar i dag parolene på åpne møter. Der det ikke skjer, kan det være en viktig utvikling å prøve å få til dette for å svekke parti-innflytelsen.

Til pkt 3:

SKAU mener fortsatt at det er nødvendig med klare internasjonale paroler; mot Sovjet i Afghanistan og USA i mellom-Amerika/Nicaragua. Sør-Afrika er sjølsagt også svært aktuelt. Vi mener at almann støtte til nasjonal sjølråderett, eller til frigjøringsbevegelsene ikke erstatter slike konkrete paroler. Der partiet lokalt ser det som helt nødvendig å gå inn for kompromisser på dette området ,skal dette behandles og godkjennes av DS eller DSAU.

Oppsummeringene fra 8.mars ifjor viser til dels at vi mange steder legger oss lavt uten at vi møter motstand ,og at det i liten grad legges opp noen taktikk for å få parolene vedtatt. Kvinnekonferansen i Nairobi skulle i år gi oss et godt utgangspunkt. F.eks. går det an å lage møter med KF-jentene som var der, i løpet av tida før 8.mars.

Mer om parolene står i TF.

Til pkt 4:

Et par distrikter hadde menn på stand mot porno før 8.mars ifjor. I år bør dette være mulig svært mange steder , evt. kombinert med egne underparoler i toget.

Til pkt 5:

Vi vil understreke betydninga av KK-salg,både i forbindelse med 8.marsarbeidetog på sjølve dagen. Kvinneeresolusjonen fra landsmøtet ,med mer utfyllende om AKPs syn på kvinnespørsmålet, vil også foreligge i god tid.

Rapportering:

Dere skal rapportere om 8.mars-arrangementa i distriktet.

Rapporten skal inneholde både tallfakta (antall i tog og møter, antall KK solgt, antall KF-medlemmer verva i løpet av 8.mars-arbeidet osv) og om det politiske innholdet (parolegrunnlag, hvilke saker det var diskusjoner på , hvem som sto for arr. og hvilke grupper som var i bevegelse rundt dagen osv)

Rapporten skal sendes inn i april-rutina.

III. DIREKTIV OM ARBEIDET MED 6-TIMERSDAGEN

1) SK har vedtatt å pålegge DSA å gjennomføre en større diskusjon om kampen for 6-timersdagen, som munner ut i konkrete planer og målsettinger.

Materiale til diskusjonen:

- "Vi vil leve hver dag", hefte fra A&P.
- Kapitlet om normalarbeidsdagen, i "Norge mot år 2000"
- Notatet som står bak her. ("SK om kampen for 6-timerdagen")

Forslag til problemstillinger (som dere må tillemppe utifra hvilke diskusjoner dere har hatt før og lokale behov):

- Er det riktig/viktig å slåss for 6-timerdag på kvinners premisser?
- Angrepa på normalarbeidsdagen og sammenhengen med omstillingene i industrien. Hva skjer i Norge? 6-timerdagen som forsvarskrav?
- Planer for 6-timerkampen i distriktet.

Rapport om tiltaka : så snart som råd -seinst i aprilrutina

2) "Ta 6-timerdag-aksjonen" på 7.mars.

DS/DSAU må snarest vurdere muligheten i distriktet, både for en full politiske aksjon og for ulike former for støtte til en slik aksjon.

Rapport om mulighetene, og arbeidet med den, gis direkte til Siri Jensen - tlf. 02-306266 (hele dagen)-eller partikontoret.
INNEN 15.januar.

SK OM KAMPEN FOR 6-TIMERSDAGEN

SK har diskutert kampen for 6-timersdagen og slår fast at det viktigste nå er å trappe opp kampen -både for kvinnebevegelsen og grunnplanet i fagbevegelsen.

Vi må holde fast ved hovedpunktene i argumentasjonen vår; vi har en bra linje:

-kvinneperspektivet: 6-timerdagen har mest å si for kvinner, kvinner må være drivkraft -viktig uansett om det er i "manne"-organisasjoner.

-Klassekrav: kvinnespørsmålet sentralt for hele arbeiderklassen, arbeidstid et strategisk spørsmål ,velferdskrav ,helsekrav.

-forsvar av normalarbeidsdagen er i dag å slåss for 6-timersdagen , erfaringer fra Europa mot "åpent samfunn".

-vi krever at 6-timersdagen må bety flere arbeidsplasser, evt. færre færre.

-full lønnskompensasjon -og mot at lønn og arbeidstid settes opp mot hverandre.

Samtidig er det sjølsagt nødvendig å utvikle argumentasjonen videre på alle punktene (For utdyping av linja : se heftet "Vi vil leve hver dag"). Vi har også behov for å si noe om hva 6-timersdagen kan og ikke kan bety innen rammen av kapitalismen.

Vi slåss for en lovfesta 6-timerdag (og 30 timers uke ,28 1/2 timer for 2-skift , 27 timer for 3-skift). Målet er endring i arbeidsmiljøloven. Samtidig vil det underveis være mulig å oppnå forkortelser ved tariffoppgjør ,lokale faglige kamper, vedtak i kommune og fylke.

I utviklinga av kampen og massebevegelsen, mener vi at

-kvinnene må være drivkrafta ,spesiletalliansen mellom kvinnebevegelsen (med KF i spissen) og kvinner i fagbevegelsen.

-fagbevegelsen ,ikke begrensa til LO, må spille en sentral rolle (krever allianse med menn)

-det trengs en brei massebevegelse i hele samfunnet.

Motto:6-timerskampen er mer en EEC-kamp enn et tariffoppgjør.

Opptrapping av kampen.

Økt masseaktivitet.

I kvinnebevegelsen er det omfattende enhet om 6td ,men det er i liten grad utvikla aksjoner. Konsekvensen er at initiativet og kampen i større grad blir overlatt til fagbevegelsen- som er atskillig tregere. Det er nødvendig å finne aksjonsformer som tar hensyn til utålmodigheten og opprøret i kvinnebevegelsen.

Vi trenger også aksjonsformer som f.eks. vanlige KF-grupper

kan gjennomføre uten for mye forarbeid. KF har laga et rosa kort om 6td, til utdeling der folk er slitne, på buss, tog, utafor arbeidsplassene eller butikker ved arbeidstidas slutt. Alle kan delta , og kravet syns. Merkesalg er også viktig. Andre ideer: Punktmarkering og /eller løpeseddelutdeling på arbeidsplassen etter 6 timer av dagen er gått: "Nå skulle dagen vært slutt". Dette kan gjøres innefor eller utenfra (f.eks i butikker). Tida foran 8.mars er en fin anledning til å eksperimentere med aksjonsformer nært knytta til mobilisering til togene.

"Ta 6-timerdagen 7.mars" (se artikkel i okt-TF).

En slik aksjon kan gjennomføres på ulike nivåer. Vi satser hardt på å få noen arbeidsplasser til å gjennomføre det fullt ut som politisk aksjon. Ved å lage "ta 6-timer"arrangement f.eks kl 1400 , kan disse få med seg mange flere : arbeidsplasser med fleksitid kan flekse kollektivt , arbeidsplasser kan sende representanter og hilsner ,hjemmearbeidende kvinner , arbeidsløse, studenter og skoleelever kan delta. Apeller kan markere bredden i opplutninga. Hva er mulig på din arbeidsplass ?

Vi satsar på å få til et offentlig initiativ i januar -så det haster å forberede grunnen. Både vi og KF har materiale. Vi satsar på at KK skal ha mye stoff rundt dette i januar/februar. Dette er en aksjon som vil kunne utvides fra år til år.

Lokale kamper.

Mange steder er det aktuelt å reise kamp for å få spisepausa inn i arbeidstida. I forbindelse med innføring av ny teknologi, kan det være mulig å slåss for forkorta arbeidstid. Dette er viktige kamper . Etterhvert vil det også stadig flere steder være nødvendig å forsvare seg mot for verra arbeidstidsbestemmelser. Her trengs stor årvåkenhet.

Kampen om normalarbeidsdagen.- for 6-timerdagen.

SK mener at det er nødvendig å sette inn en politisk offensiv mot angrepa på normalarbeidsdagen -og vise at 6-timerdagen er svaret for arbeidsfolk i dag. Vi må avsløre innhøldet i "åpnere samfunn" , "fleksible arbeidstidsordninger" og DNAs "frihetskamp-anje". Bare sosialismen kan gi oss et virkelig fritt og åpent samfunn utfra' folks behov. Denne diskusjonen må føres i ulike sammenhenger. Skriv avisinnlegg!

Tariffoppgjøret-86.

Diskusjonen om betydninga av normalarbeidsdagen er viktig i

forbindelse med tariffoppgjøret. Vi krever redusert daglig arbeidstid. LOs 37 1/2-timersuke må innebære 7 1/2-timersdag. Og vi går imot NAF/Krabys krav om utvida driftstid for bedriftene i bytte med en eventuell (trolig meget liten, og ikke daglig) arbeidstidsforkortelse. Dette blir et viktig første slag!

Det blir og viktig å slåss mot LO-ledelsens linje med å sette arbeidstid opp mot lønn. Folk -og spesielt kvinner- trenger både kortere dag og høyere lønn.

Noen oppfatter det som vanskelig både å skulle mobilisere til en "ta 6-timersdag aksjon" på 7.3 og forberede folk på streik for arbeidstidskravet ved oppgjøret. Det kan sikkeert være et problem. Men, jeg tror at grundig mobilisering for 6-timersdag er det beste utgangspunktet for å se nødvendigheten av å slåss for arbeidstida ved tariffoppgjøret og. Og at en vellykka aksjon 7.mars indirekte er det beste presset vi kan legge på LO-ledelsen. Selv om (NB!) "Ta 6-timerdag-aksjonen" er en politisk aksjon, som ikke er retta inn på tariffoppgjøret.

Landsmøtene i fagbevegelsen.

Disse blir viktige framover. Målsettinga må være skarpe vedtak om kravet ,mot angrepa på normalarbeidsdagen og vedtak om kampen videre.

Arbeidet i kommune- og fylkestyrer.

Landstyret i RV har vedtatt at RVs representanter i forbindelse med budsjettbehandlninga minimum skal reise forslag om midler til å utrede hva det vil bety å innføre 6-timerdag i kommunen/fylket. Forslag om lik arbeidstid i kommunen er reist noen steder ,og bør følges opp av flere.

Lovforslaget som RV la fram i august vil bli fulgt opp.

Grunnarbeidet.

Drivkrafta i 6td-bevegelsen er en fortsatt ganske begynnende allianse mellom kvinnebevegelsen og kvinner i fagbevegelsen. Etterhvert er større deler av fagbevegelsen kommet med - også manneforbund. Dette er mye et resultat av hardt arbeid ,diskusjon, stor og små (mest små) seminarer og spredning av løpesedler og argumentsamlinger. Dette arbeidet må fortsette.

Det er nødvendig med videre studiearbeid og diskusjoner i kvinnebevegelsen og i fagbevegelsen/på arbeidsplasser. Dette må være en utfordring til klubber/foreninger med gode studie-tradisjoner. Og det trengs felles diskusjoner på tvers. Alt fra møter med KF og klubb/forening (ev. enkeltpersoner fra den) til

større fellesseminarer som i Trondheim nylig, der de fleste fagorganisasjoner i helsesektoren deltok.

Det trengs også vider jobbing med de særegne forholda arbeids- tidsordningene for ulike bransjer og grupper som skiftarbeidere, pendlere osv. Dette må folk i større grad begynne å gjøre sjøl, ev. på grunnlag av et diskusjonsmøte med f.eks. KF.

Hvis 6td-bevegelsen skal bli en brei massebevegelse, trengs erfaringer med å ta det opp i idrettsbevegelsen og andre typer fritidsorganisasjoner, i kulturmiljøer. Det må bygges videre på at kravet er stilt av Norsk bønde og småbrukarlag.

Organisering og ledelse

Enkelte spør om vi trenger en egen 6td-organisasjon. Vi mener at det ikke er aktuelt på det påværende tidspunkt. Aktivistene i kampen fins i ulike organisasjoner og miljøer og lar seg vanskelig samle i en organisasjon, uten at den enten blir svært liten eller håpløst tungrodd.

Vi går inn for aksjonsenhet lokalt, samarbeid om aksjoner og arrangementer, uformelt kontaktnett osv. Sjølsagt må dette ledes på et vis. Mange steder kan dette ledes av KF eller av KFere i samarbeid med faglige jenter. Fins ikke KF, kan det ledes uformelt av partijenter i enkelte fagforeninger/klubber.

Dersom det er behov for/ønske om en slags samordningsgruppe, mener jeg vi må slåss for at kvinneorganisasjoner, fagforeninger/klubber evt. andre masseorganisasjoner er det primære og at de politiske partiene skal holdes utenfor, evt spille mindre rolle. Erfaringene fra Oslo er at SV, DNA spiller en kontrollerende og passiviserende rolle, og i stor grad konsekvent tenker parti-politikk.

En slik uformell ledelse av 6td-kampen stiller større krav til partiets ledelse. Det forutsetter et nært samarbeid mellom folk på ulike kampavsnitt; kvinnearbeid, faglig, RV og DSene må finne fram til hvordan dette skal sikres best mulig. 6td-kampen er en av partiets høyest prioriterte kampoppgaver i 4-årsperioden.

Siri Jensen -for SKAU

IV. RETNINGSLINJER FOR 1.MAI-ARBEIDET 1986.

Som årsplanen for 1986 sier, ser partiet fortsatt på 1.mai som en svært viktig politisk kampanje. Artikkelen i TF peker på at vi må legge fornyet kraft i å gjøre 1.mai-bevegelsen til en sak for flest mulig av de gruppene som er i kamp på en eller annen måte. Dette dreier seg ikke bare om organiserte bevegelser, men også om å samle folk med bestemte standpunkt- få dem til å bruke 1.mai som en demonstrasjonsdag.

Dette krever at vi både må analysere hvilke politiske kampsaker som er "oppe i tida"- og ikke bare "de" de tradisjonelle - og vi må gå gjennom hvilke organisasjoner og grupper som fins i området vårt. Når vi drøfter den politiske og taktiske situasjonen, må vi ikke innsnevre den til bare å gjelde forholdet mellom oss og DNA/SV , til situasjonen i Samorg. Dette er faktorer som hører med! Men, vi retter først og fremst søkelyset mot massene. Hvilke initiativ trengs for å utvikle den politiske bevegelsen hos dem?
- få dem til å ta i bruk 1.mai ?

Vi vil derfor utfylle noe de punktene som er tatt med om "igangdraginga av arbeidet" i TF-artikkelen:

1) Det vil lønne seg å vurdere de politiske og økonomiske kampoppgavene til partiet på stedet i sammenheng. 1.mai er organisatorisk en egen sak. Men, de politiske og økonomiske krava, og folka som står bak dem, kan opptre i flere sammenhenger. Det er krava og folka knytta til dem som er det grunnleggende. Å gjøre 1.mai til en dag for dem ,blir det særegne 1.mai-arbeidet.

Eks. så er det mange steder nå slik at 8.mars trekker med flere folk enn 1.mai. Det har sjølsagt å gjøre med at kvinnekampen er det området som har blomstra mest de seinere åra. Men, er det mulig å få dem til å bruke også 1.mai i større grad ?

Sør-Afrika får skoleelever flere steder til å organisere aksjoner. Hvordan få dem til å bruke 1.mai ?

Partiet på det enkelte sted bør derfor vurdere hvilke saker, og hvilke folk, de vil prioritere å jobbe med ,våren sett under ett. Og finne hvilke "1.mai-gevinster" dette åpner for.

2) Vi må passe på å ikke bli for "tradisjonelle", når vi vurderer hvem vi kan trekke med i 1.mai-arbeid. Det er nevnt at Godtemplarungdommen er trekt med på Hamar. Misunnelige SVere harselerte tidligere over at vi mobiliserte "Blåsbort Vel".

Kvinner, ungdom, anti-imperialister og fagbevegelsen er iøynefallende målgrupper. Men, det er også et sterkt objektivt grunnlag for å reise kamp blant de eldre. Riktige paroler og krav kan

utløse bevegelser her. osv.

Trafikkaker. aktuelt i Akershus

3) Vi må være obs. på at ikke den innarbeida måten å organisere l.mai-bevegelsen på hindrer oss i å trekke med folk. Enkelte steder tar vi for mye "hensyn" til fagbevegelsen. Fagbevegelsen er en viktig faktor i l.mai-bevegelsen. Både av historiske grunner og , viktigst, fordi den er arbeiderklassens viktigste masseorganisasjon. Men, de nye klassekamptoga vokst fram gjennom en utvidelse av massebasisen til l.mai, som var en viktig faktor også for at klassekamplinja styrka seg i fagbevegelsen på l.mai.

Vi skal legge stor vekt på l.mai-kampen i fagbevegelsen, men ikke slik at den svekker mobiliseringa i andre grupper. Det er derfor ingen grunn til at den politiske mobiliseringa blant anti-imperial., i kvinnebevegelsen , i bølgekaksjoner o.l. , skal vente på en "avklaring" i Samorg. Hovedretningslinjene for klassekamptoget bør avklares så tidlig som mulig ,slik at organisasjoner kan ta standpunkt til det og fremme sine egne kampsaker. I de større byene bør seksjonslederer dannes ,for å dra igang den politiske bevegelsen på sine områder, uten å måtte vente på endelig Samorg-avklaring. Vinner klassekamplinja i Samorg ,er det da duka for å kunne lage et felles tog (Situasjonene kan enkelte steder gjøre det rett å la Samorg være arrangør av slike tog. Men, linja vår er å bryte med de syndikalistiske l.mai-tradisjonene som DNA har bygd opp gjennom Samorg. Vi vil gi de andre "l.mai -gruppene" reell innflytelse også! Det har i flere år vært stor forskjell mellom Samorg-toga i Oslo og Asker. Ikke bare når det gjelder parolene ,men også når det gjelder enhetsfrontpolitikken som arrangementa bygger på).

4) De fleste stedene vil l.mai-arbeidet være den viktigste politiske kampoppgava til partiet i hele april måned.

5) l.mai-bevegelsen er en enhetsfront. Partiet ikke bare aksepterer, men slåss for enhetsfrontprinsippa. Men, det betyr ikke at partiet "går i dekning". Vi ønsker å trekke flest mulig så langt til venstre som råd. Vi legger derfor stor vekt på å trekke folk til sirkler, til å søke medlemskap, til å abonnere på KK , til å bli med på partifester om kvelden.

I år vil det bli lagt ekstra stor vekt på KK-salg og-verving på l.mai (jfr. KK-dir.).

V. INFORMASJON OM RV-ARBEIDET:

A: VEDTAK FRA LANDSSTYRET

Landsstyret om valget og arbeidet framover:

Et alvorlig tilbakeslag

Årets valgresultat representerte et alvorlig tilbakeslag for RV. Det at stortingsvalgene langt på vei blir regjeringsvalg, og det at mange ønsket ei ny regjering, har åpenbart tatt mange stemmer fra RV. Sammen med ei urettferdig valgordning har NRK's halvsensur overfor RV bidratt til å forsterke «regjeringsvalg-syndromet».

En grundig diskusjon trengs

Vår oppfatning er at årets valgkamp var bedre enn tidligere i forhold til politikk, materiell, utspill og avsløringer. Men dette er åpenbart ikke nok. Nettopp derfor trengs det en grundig diskusjon om måten vi driver RV-arbeidet på og om vår politiske profil.

Foran viktige 4 år

Det er flere grunner til at vi trenger en slik gjennomgripende diskusjon:

- Etter all sannsynlighet vil valget i 1989 i enda sterkere grad bli preget av å være et regjeringsvalg.
- Om vi ved lokalvalgene i 1987 får samme stemmeresultat som nå, vil det bety at vi mister mange av våre kommune- og fylkestingsrepresentanter. Sjøl om vi tradisjonelt gjør det bedre i de lokale valgene enn i rikstingene, er det ikke noen grunn til å overhøre varselklokkene fra dette valget. Et svakt resultat i 1987 vil få betydning for RVs framtid som politisk kraft.

Nytt landsstyremøte og konferanse

Landsstyret har vedtatt å bruke også sitt neste landsstyremøte i fe-

bruar til ei videre oppsummering. Til da skal det foretas en rekke undersøkelser. Hensikten med dette møtet er å legge opp en langsiktig plan fram til 1989 for å snu den negative utviklinga. Det skal også arrangeres en RV-konferanse våren 1986 som et ledd i dette arbeidet.

Mange stridsspørsmål på landsstyremøtet

Av de sakene landsstyremøtet diskuterte nevner vi:

- Hvilke rammer for RV's oppslutning settes av den objektive situasjonen i klassekampen i Norge? Er vi dømt til å være et lite parti inntil videre? Hvor stor rolle spiller valgkampen for resultatet?
- Hva er årsaken til at grunnplansaktiviteten og antallet aktivister minker? Hvordan skal dette snus?»
- Er det tvingende nødvendig å styrke og konkretisere RV's revolusjonære profil og forene denne med dagskrava slik at RV i større grad får en politisk profil som peker på nødvendigheten av å kjempe for et sosialistisk Norge og en verden uten utbytting, krig, sult og undertrykking?
- Var det riktig av RV å kritisere AP-ledelsens politikk så hardt? Skulle vi ha kjørt mer mot Willoch-regjeringa?
- Hvordan skal vi sikre arbeidet mellom valgene? Må vi trekke aktivistene mer med i det daglige arbeidet? Hva med medlemsorganisering? Skal bladet «RV-kontakt» være bindeledd

mellom RV og aktivister/velgere?

- Er programmene til RV preget av at vi har for få alternative reformer og at vi bare pøser på med krav uten å foreta prioriteringer?
- Hvorfor fikk vi så dårlige resultater i skolevalgkampen? Hva kan vi gjøre for å prioritere opp ungdomsarbeidet?
- Har vi liten oppslutning på bygdene fordi vi mangler forståelse for betydninga av alliansen mellom arbeidsfolk og landbefolkning, og ikke har noen gjennomarbeidet distriktspolitikk?

Umiddelbare tiltak:

Det er behov for grundige diskusjoner som munner ut i en langsiktig plan for RV's arbeid. Landsstyret har starta på disse diskusjonene, og vil på sitt møte i februar vedta en plan for arbeidet de neste fire åra.

Landsstyret mener det er for tidlig å vedta en endelig plan nå. Derfor har vi fattet foreløpige vedtak om hva som må gjøres. Resten må opp på landsstyremøtet og konferansen.

1. Det nedsettes en programkomite som får i oppgave å legge fram et forslag til RV-program innen 1. oktober 1986. Det skal legges opp til grundige diskusjoner lokalt.

(Det ble valgt en forberedende programkomite bestående av Jahn Arne Olsen, Alf Henriksen, Siri Pernille Øverli, Tom Farsund og ~~Arne Helge Støy~~ Rød Ungdom. Mandat og endelig utnevning gjøres på førstkommande landsstyremøte.)

2. Landsstyret går inn for at det skal foretas en «velgerundersøkelse» blant flere hundre folk som stemte RV og folk som tidligere har stemt RV, men som ikke gjorde det nå. Undersøkelsen skal gi materiale om hvorfor folk stemmer/ ikke stemmer RV, hvordan politikken vår blir tatt imot/oppfatta, og få inn synspunkter og forslag på det som bør være RVs hovedsaker og profil i tida framover.

3. Det er behov for å diskutere hvilken plass det parlamentariske arbeidet skal ha i den revolusjonære

bevegelsen. Landsstyret vil foreløpig bare slå fast at det er behov for et fastere og mer permanent RV-arbeid på langt flere steder der vi stiller lister enn det har vært til nå.

4. Det er behov for å oppsummere de viktigste erfaringene fra arbeide i kommunestyre og fylkesting. Landsstyret må også vurdere og legge en plan for hvordan representantene skal kunne utveksle erfaringer og hjelpes av landsstyret.

5. Det er behov for å oppsummere erfaringene med RV-arbeid mellom valgene i de kommunene der vi ikke har noen representanter i kommunestyret. Hvordan bør RV-arbeidet drives på disse stedene?

6. Landsstyret vil på sitt møte i februar diskutere hvilken funksjon «RV-kontakt» bør få i åra framover. Bør det satses på å utvikle avisa til å nå langt flere slik at den kan brukes til å knytte mange nye folk til RV-organisasjonen, eller skal den være en avis beregna på representanter og de som jobber aktivt i RV-grupper? (To landsstyremedlemmer får i oppgave å legge fram begrunna forslag til neste møte.)

7. Det lages en RV-konferanse våren 1986 som et ledd i arbeidet med å lage en langsiktig og planmessig offensiv fra RV.

8. Vi oppfordrer RV-aktivistene til å øke salget og verve abonnenter til Klassekampen, fordi avisa er det beste redskapet for å få ut RVs politikk hver dag.

B: OPPFØLGING AV VEDTAK

1. RV-konferanse 12. og 13.april 1986.

Arbeidsutvalget i RV har vedtatt å innkalle til ei større konferanse i april. Denne konferansen skal være startskuddet til et langsiktig løp fram til Stortingsvalget i 1989, en NY GIY for RV. Konferansen skal diskutere hva slags politisk profil RV trenger, og skissere opp planene for RV 4 år framover. Vi tenker oss at dette blir et møte for landsstyret, alle representantene og 5-6 delegater fra hvert fylke (gjennomsnitt) - altså et møte på størrelse med RV-landsmøtet.

2. RV-program.

Den forberedende programkomiteen lager nå et forslag til hva slags program og hovedstolper i det nye RV-programmet. Landsstyret vedtar mandat og oppnevner endelig programkomite i mars.

Arbeidet med RV-programmet vil bli samordnet med revisjonen av partiets arbeidsprogram. Mens Arbeidsprogrammet skal uttrykke partiets syn i mange enkeltspørsmål, vil RV-programmet i større grad angi RVs taktiske profil. Det betyr at det trengs egen behandling av RV-programmet for at partiet skal være med å bestemme RVs linje.

3. Undersøkelser.

Arbeidsutvalget i RV starter om kort tid en undersøkelse blant partifolk, RV-aktivister, velgere som stemte RV og velgere som ikke stemte RV denne gangen. Målsettingen er å intervju 250-300 folk relativt grundig om deres syn på RV og valgkampen. Undersøkelsen skal foretas av landsstyre-medlemmene, valgkampledelsen i de 6 prioriterte fylkene og i noen utvalgte kommuner. De vil bli kontaktet spesielt. Resultatet skal legges fram på landsstyremøtet og på konferansen.

4. Oppsummeringer.

Det har lenge vært uttrykt ønske om å oppsummere RVs arbeid, og AU har nå tatt initiativet til at følgende saker blir oppsummert:

- * Vidar Våde er bedt om å lede arbeidet med å oppsummere erfaringene fra 10 års arbeid i kommunestyre og fylkesting.
- * Vi vil innkalle ei konferanse med representanter fra steder som driver RV-arbeid uten å ha kommunestyrerepresentant.
- * Ingvild Hauge i RVAU har begynt å oppsummere valglinjene fra

- * Rød Ungdom er bedt om å oppsummere deres oppfatning av hvordan skolevalgkampen ble drevet, og lage et forslag til opplegg for skolevalgkampen i 1987.
- * Det er satt fram forslag om å foreta studiereiser til Belgia og Peru for å studere våre søsterpartiers erfaringer fra valg og parlamentarisk arbeid.

Vi ønsker å legge fram mest mulig av dette materialet i forbindelse med konferansen i april.

5. RVs organisering.

- * Det er uenigheter om det parlamentariske arbeidets plass i hele partiets arbeid, og om hvordan RV-arbeidet skal organiseres. Landsmøtet vedtok å beholde RV i all hovedsak som nå. SK-organer vil behandle dette våren 1986, og TF vil ha artikler og debatt om temaet i hele 1986, den første i februar.
 - * Det har vært reist forslag om å bruke RV-kontakt for å knytte RV-aktivister, en del partimedlemmer og RV-velgere nærmere til RV. I dag er opplaget 800. Forslaget går ut på å verve 2.500-3.000 abonnenter. Noen er uenige og vil ha RV-kontakt som et reint aktivistorgan, dvs. nåværende opplag.
- Dette blir behandlet på landsstyremøtet i mars.

6. Diverse.

- * Det er planlagt å utarbeide flere studie/fordypningshefter i forbindelse med diskusjonene om RV-programmet.
- * Det er planlagt et eget kurs for alle RV-representantene høsten 1986.

VI. NESTE GANG

- Kontingent 3/85 skal inn ,sammen med årsrapporter/terminrapp. 3/85.
- Vi ønsker fortsatt å få tilsendt kopier av lags- og DS-planer, for å styrke oversikten over hvordan partiplanen tillempes
- o Innkalling til lokalkorrespondentkurset for KK blir sendt ut neste gang.
- o Blant forb.matr. til partidiskusjonen om den 3.verden er det satt opp diverse KK-artikler (se TF-artikkel om disk.opplegget).Siden det vel vil være et mindretall som samler på eldre KK , er det bestemt at disse artiklene sakal samles i et stensilhefte, sammen med en artikkel som drøfter endel av de sentrale problemstillingene. Denne blir laga av partiskolen og kan bestilles via NY Verden/parti-kontoret.